

Cele lekcji – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia Adwentu jako czasu przygotowania na przyjście Chrystusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- systematyzuje swoją wiedzę na temat Adwentu jako okresu liturgicznego;
- omawia zwyczaje związane z Adwentem przeżywanym w rodzinie i Kościele;
- na podstawie papieskiego nauczania definiuje zadania stojące przed wierzącymi w czasie Adwentu;
- na podstawie własnych doświadczeń życiowych poszukuje obecności Boga przychodzącego w codzienności.

Wartości

- trud pracy nad sobą oraz poszukiwania Bożej obecności w życiu;
- wzmacnianie więzi rodzinnych w duchu zaufania Bogu;
- postawa gotowości na spotkanie z przychodzącym Jezusem Chrystusem.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – wyciskanie cytryny. Nauczyciel zauważa, że po raz ostatni w cyklu kształcenia podejmowany jest na katechezie temat Adwentu. Prosi uczniów, aby po kolei wymienili po jednym fakcie dotyczącym tego okresu liturgicznego. Jeśli ktoś nie wie, co powiedzieć, mówi „pas”. Zbieranie informacji trwa do momentu, aż wszyscy uczniowie spասją lub nauczyciel uzna, że warto już podsumować najistotniejsze informacje, tj.:

- pierwsza niedziela Adwentu rozpoczyna nowy rok liturgiczny;
- słowo Adwent pochodzi od łacińskiego *adventus* ‘przyjście’, jest to radosny czas oczekiwania na przyjście Chrystusa;
- pierwsza część Adwentu, do 16 grudnia, ma wymiar eschatologiczny – przygotowuje wierzących na spotkanie z przychodzącym Chrystusem na końcu czasów, w drugiej części, od 17 grudnia, katolicy przygotowują się do świąt Narodzenia Pańskiego, gdy wspominać będą pierwsze przyjście Jezusa w Betlejem.

Rozwinięcie tematu

Metoda – swobodna interpretacja. Nauczyciel prosi uczniów o interpretację w kontekście przeżywanego Adwentu słów św. Augustyna: „Boję się Boga przechodzącego obok”. Odpowiedzi można zapisać na tablicy i przeprowadzić ich krótkie omówienie.

Podsumowanie: Adwent to czas, kiedy każdy wierzący może uświadomić sobie istotę oczekiwania na spotkanie z nadchodzącym Chrystusem i towarzyszący temu lęk, że Pan przejdzie obok, a on Go nie rozpozna! Płynie stąd praktyczny wniosek – czuwaj!

Metoda – adwentowy kwestionariusz. Nauczyciel zachęca uczniów do wykonania adwentowego kwestionariusza opartego na słowach papieża Franciszka (załącznik 1). Omówienie dokonywane jest ze szczególnym uwzględnieniem pojawiających się podczas wykonywania zadania myśli, emocji, trudności przy poszczególnych pytaniach oraz przydatności wykonanego kwestionariusza. Do podsumowania nauczyciel może wykorzystać słowa papieża Franciszka (materiał 1).

Podsumowanie: w życiu osób wierzących Adwent to czas pracy nad swoim życiem religijnym w duchu radosnego oczekiwania na spotkanie z Bogiem. Ten okres pozwala nam zauważyć, że Bóg nie przychodzi do człowieka w wydarzeniach nadzwyczajnych, ale możemy dostrzec Jego obecność w zwyczajnych sytuacjach życia, podczas wykonywania rutynowych czynności, w domu, w relacjach z najbliższymi, a także obcymi.

Zakończenie

W życiu osób wierzących Adwent to czas wyjątkowej aktywności zogniskowanej wokół wezwania św. Jana Chrzciciela: „Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie”. To czas pracy nas sobą i modlitwy do Boga, aby pomógł nam gorliwie przygotować się na przyjście Chrystusa, aby gdy przyjdzie i zapuka do

naszych drzwi, zastał nas czuwających na modlitwie i z radością głoszących Jego chwałę.

Notatka

Adwent to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Chrystusem, dlatego wierzący zachęcani są do czuwania i modlitwy, wzmożonej świadomości nieuniknionego spotkania z Chrystusem, otwarcia oczu na relacje z Bogiem i bliźnimi – zwłaszcza z rodziną – oraz do koniecznej odnowy swego życia.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – interpretacja tekstu;
- wiedza o społeczeństwie – relacje rodzinne.

Inne możliwości realizacji

Metoda – życzę sobie... Nauczyciel prosi uczniów, aby na środku kartki zapisać słowo „JA” następnie wypisali wokół niego role, jakie odgrywają w swojej rodzinie: syn/córka, brat/siostra, wnuk/wnuczka itd. (wzór – materiał 2). Nauczyciel zauważa, że z początkiem nowego roku kalendarzowego składamy sobie zazwyczaj życzenia. W związku z nowym rokiem liturgicznym zadaniem uczniów będzie złożenie sobie samym życzeń odnoszących się do odgrywanych w rodzinie ról, np. czego – jako córce – życzyłabym sobie w relacji z ojcem, matką itd. Następnie nauczyciel prosi uczniów:

- o zaznaczenie tych życzeń, które są zdaniem ich autorów trudne do realizacji;
- zapisanie przyczyn zaistniałej trudności;
- zapisanie, co jest potrzebne, aby dane życzenie mogło się zrealizować.

Nauczyciel prosi uczniów o podzielenie się refleksjami towarzyszącymi im podczas wykonywania ćwiczenia. Jakie emocje i myśli się pojawiały, co im pokazało to ćwiczenie, czy i gdzie pojawiły się wątki natury religijnej – ewentualnie dlaczego ich nie ma? Ponieważ ćwiczenie może okazać się trudne dla niektórych uczniów, o zaprezentowanie na forum swoich życzeń powinni być proszeni tylko chętni, którzy gotowi są podzielić się swoimi przemyśleniami.

Podsumowanie: Adwent jest czasem nadziei, podobnie jak chrześcijanin jest człowiekiem nadziei. Dla wierzących nigdy nie jest za późno, aby zmieniać lub poprawiać swoje życie, w tym relacje rodzinne w oparciu o Bożą pomoc.

Bóg przychodzi do człowieka na wiele różnych sposobów, dlatego warto mieć otwarte oczy, aby z nadzieją oczekiwać przyjścia Pana. Trzeba stale sobie przypominać: „Bóg przychodzi do człowieka! Ten fakt podtrzymuje nas nawet w najtrudniejszych i najbardziej bolesnych chwilach życia. Zapraszamy Boga do niego!”.